

Elméleti konferencia Szegeden

Ismert, hogy a társadalom kulturális és termelési színvonala, valamint életszínvonala között szoros az összefüggés. Napjaink közéleti és munkahelyi vitái, napi és folyamatos problémái azonban jelzik, hogy ebben az összefüggésben nem teljes a harmónia. Vannak olyan területek, ahol nagy eredményekről számolhatunk be, és ugyanakkor vannak fontos részfeladatok, amelyek megoldásában nem volt vagy ma sem olyan mértékű az előrelépés, mint társadalmilag kellene. Egyik ilyen terület a tudati fejlődés.

Ezek a kérdések tették időszzerűvé azt a tanácskozást, amelyre november 22-én és 23-án kerül sor Szegeden, a megyei pártbizottság Oktatási Igazgatóságán. Az MSZMP KB agitációs és propagandaosztálya, valamint a megyei pártbizottság Oktatási Igazgatósága

rendez elméleti tanácskozást a propagandisták számára a munkakultúra és a politikai tudatformálás kérdéseiről.

Bevezetőt dr. Komócsin Mihály, a megyei pártbizottság első titkára mond. Ezt követi Berend T. Iván tanácskezelő egyetemi tanár előadása Gazdaság, műveltség, társadalomtudomány címmel, majd Huszár Tibor tanszékvezető egyetemi tanár előadása Erkölcs és politikai tudatformálás, érdek és érték címmel. Vitányi Iván, a Népművelődési Intézet igazgatója Anyagi kultúra, szellemi kultúra címmel, Makó István, az MSZMP KB munkatársa Politika, politikai műveltség, tudatformálás címmel tart előadást.

Az előadások után a résztvevők szekcióüléseken fejtik ki álláspontjukat, majd november 23-án délután záró plenáris ülésen mond beszédet dr. Koncz János, a megyei pártbizottság titkára.

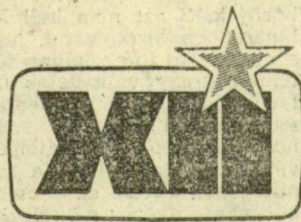
Import-megtakarítás

Mintegy 7 millió dollár értékű tőkes importot takarított meg az idén a magyar népgazdaság azzal, hogy a nyergesújtai Magyar Visco-szagyár legfiatalabb üzemében, a Pan-gyárban már kizárólag szovjet alapanyagból készítették a gyapjútipusú crumeron-szálakat. A magyar-szovjet petrokkémiai egyezmény lehetővé tette, hogy már tavaly 5000 tonna, az idén pedig teljes akrilnitriligényüket, mind a 10 000 tonna nyersanyagot szovjet forrásból szerezzék be. A gyártáshoz szükséges legfontosabb segédanyagot, a dimetilformamidot — évi 400 tonna mennyiségben — az NDK-ból vásárolták.

A crumeron-szál jó példája az eredményes KGST-együttműködésnek. A termelésnek több mint a felét, az idén 6000 tonnát ugyanis a magyar—lengyel gyártásszakszociális-szállítási egyezmény alapján Lengyelországból szállítják, ahol ruházati és lakástextiltermékeket állítanak elő belőle. (MTI)

A DÉLÉP IV-es pártszervezetében

Így látják a szerelők

Beszámoló taggyűlés a DÉLÉP IV-es számú pártszervezetében. A szerelőipari főüzem kommunistái vannak jelen, csak két elvtárs hiányzik a 33 fős létszámból. Víz, gáz, fűtés, villany, és szellőztetőszerek. Nő nincsen közöttük, ez a munka férfias fizikumot igényel. Meghallgatják Bódy László párttitkárt (ő ismertette a vezetőség beszámolóját), az alapszervezet ötéves tervét, a tevékenységéről, tudomásul veszik az értékelést, a politikai és társadalmi munkát értékelik. Elég szűkszavú a beszámoló, csak a leglényegesebbre szorítkozik, s ezt néhányan inkább az értenivel sorolják: „legalább lehetőséget hagyott a hozzászólásra”.

Hozzá is szóltak vagy tízen. Kérés nélkül mondta el a véleményét Kocsis József, Gondai Jenő, Gónczi István, Tanács Imre, Otótt Zoltán, Rozsnyai Ferenc, Laczkó István, Marosoni Imre, Szegedi Gyula és Nyilasi Pál. Erdemes odafigyelni arra, amit mondanak. Tanulságos a beszámolóban elhangzottak és a felszólalások szembesítése, mert ebből kerekedik ki végül a valóságos helyzetkép és az, hogy miként kellene csinálni ezután.

Abban nincs vita, hogy az új lakások belső szerelői az öt évvel ezelőtti 164 millió forintot termelő értékhelelyett idén mintegy 230 millió forint értékű munkát végeztek el. Tízennél kevesebb létszámmal 2894 lakást tettek lakhatóvá, 796-tal többet, mint 1975-ben. A kommunisták példaadása végig nyilvánvaló volt, valószínűleg ezért is léptek be tízen a pártba, köztük nyolcan 30 éven aluli fizikai munkások. Kevésbé tetszetős képet mutatnak a pártcsoporthoz: a vezetők úgyszólván csak a tagdíjak beszedésével foglalkoznak. Pártoktatásra mindig szép számban jelentkeznek, később azonban többen elmaradónak a tanfolyamról. Néha-néha a pártmunkából is csak tessék-lássék módon vesznek ki a részüket. A KISZ-alapszervezet 30 tagja közül tízen egyen végeztek el a marxista középiskolát, hatan állami iskolában érettségiztek, két KISZ-tag pedig most jár egyetemre. A már említett nyolc ifjú párttagból hatot a KISZ-alapszervezet ajánlására vettek föl. Bár a vezetőség munkaterv szerint vezette a dolgot, s a taggyűléseket is rendre megtartották, a beszámolóban azt az önkritikus megállapítást, hogy „a pártszervezet még nem nőtt fel tennivalóihhoz”, a tagság nem vitatta.

Legtöbb szó a termelőmunkáról esett, s ez a mai helyzetben magától értetődik. A szerelőiparral szemben meghatározottak a követelmények. Muszáj mind jobban korszerűsíteni a munkát, mert az eddigi módszerekkel egyre nehezebb teljesíteni a vállalásokat. Lehetetlen állapot például, hogy Szegeden a lakásokat, sajnos, egyre jobban tipizáljuk, a kazánházakat pedig nem. Azok mind egye-

diek, más-más a technológiájuk, ráadásul szinte egymást érik, 200—300 méterre vannak egymástól. Ez drága mulatság, s a beszerzésük is nehézkes. Nagyon elkelne itt is a racionalizálás.

Többen sürgették — kiderült, hogy már sokadszorra — a munkaszervezés további javítását. Néha úgy tűnik, mintha az áruforgalmisták és a raktáriak nem a termelés-sel összhangban végeznék a dolgukat. Megesik, hogy csak nagy kapkodással, az utolsó pillanatban szereznek be és adnak ki olyan anyagokat, amelyekre gyakran van szükség. A szállítókocsok gyakran félig megrakottan szaladgálnak. Némelyik autódaru fel délelőtti órák elpöfög üresen, mert csak olyan munkát végezhet, amire a kezelője utasítást kapott. A többiek nevében olykor a kommunisták telefonálnak be a munkahelyre, hogy végig szeretnék dolgozni a munkaidőt, ám nem mindig intézkedik az illetékes.

Kiderült, a taggyűléseken rendszerint több hasznosítható javaslat hangzik el, de mintha ezek nem, vagy csak késedelmesen jutnának el a gazdasági vezetőkhez. Vagy nem értik meg az alapszervezet segítő szándékát? Pedig a dolgozók csak úgy maradnak a helyükön, ha érzik, hogy gondoskodnak a folyamatok munkájukról. Néhány párttag úgy nyilatkozott, hogy azért nem mond véleményt, mert úgysem hallgatnak oda. A taggyűlés bírálta az effajta viselkedést, mondván, hogy a kommunistáknak soha nem szabad belenyugodniuk a rendetlen állapotokba, s addig kell beszélni a hibákról, amíg meg nem szüntetik azokat.

A beszámoló szerint nem kellett munkafegyelmi ügyet

tárgyalni az alapszervezetben. Rámutattak azonban a hozzászólók: ez nem azt jelenti, hogy minden rendben van ezen a téren. A kommunisták bizonyos mértékig párton kívüli társaikért is felelősek, márpedig előfordul, hogy ez, vagy az, elnagyolja a dolgot. Rengeteg szó esik mostanában a hatékonyságról, de még korántsem azonosult mindenki ezzel az elsőrendű követelménnyel.

Jó közérzetet kell táplálni az emberekben — hangsúlyozták többen is. Szerelők közül mindig kevés van a DÉLÉP-nél, ennek azonban korántsem az az oka, hogy kicsi a pénz. Az évi 51 ezer 200 forintos átlagkeresetből már ki lehet jönni, jöllehet, az építőszervezetet valami kicsivel jobban fizet. Az a fő kérdés, hogy jól érzik-e magukat a munkások.

A bánásmóddal, a hangnemm, a jószándékkal nincs semmi baj, a szociális ellátás azonban még korántsem kifogástalan. Néha 2—3 kilométert kell gyalogolni egy tál meleg ételért. A munkaidő végén, amikor mindenki szeretne haza, óriási a zsúfoltság a fürdőkben. Aztán többen zúgolódnak a munkaidő-beosztás miatt, bár korábban ezt szavazták meg. Most mégis sokan úgy látják, hogy nem jó reggel fél 7-től — ebéddővel — délután fél 5-ig dolgozni, mert mindenki rohan az öltözőbe, a buszhoz, s mire hazaérnek, már semmi hasznosat nem lehet csinálni. Még szórakozni is alig. Különösen a bejárókra esteledik rá, mire hazaérnek. Ezért javasolja a taggyűlés: vizsgálja meg a vállalat vezetősége, nem jobb lenne-e, ha reggeltől egyfolytában dolgoznának 14 óráig, s aztán fájt a munka is haladósabb lenne, mert a lendületet nem törné meg az ebéddő.

Számos problémát vetettek még föl a szerelők pártszervezetében, melyek megoldására várnak. A határozatban is szerepelnek a hangsúlyosabbak. A IV. alapszervezet tagjai is segíteni szeretnének a helyi és az országos feladatok megoldásában.

F. N. I.

Finn műszaki napok

Gyenes András fogadta

a Finn Szociáldemokrata Párt főtitkárát

Gyenes András, az MSZMP Központi Bizottságának titkára kedden fogadta a hazánkban tartózkodó Ulf Sundqvistet, a Finn Szociáldemokrata Párt főtitkárát. Szívélyes légkörben megbeszélést folytattak a nemzetközi helyzet, különös tekintettel az európai béke és biztonság megszilárdításának időszzerű kérdéseiről, valamint a két párt baráti kapcsolatainak fejlesztéséről. A találkozóon jelen volt Horn Gyula, a KB külügyi osztályának helyettes vezetője.

Kedden megkezdődött a finn műszaki hét eseménysorozata a Technika Házában, ahol Simon Pál nehézipari és Ulf Sundqvist finn kereskedelmi és ipariügyi miniszter tartott megnyitó előadást.

Magyarország és Finnország között már hagyományosak a kapcsolatok, ami jó alapot teremtett a mű-

szaki-gazdasági kereskedelmi fejlődéshez is — alapította meg Simon Pál bevezetőjében. A két ország közötti gazdasági együttműködés vegyes bizottság felállításáról is megállapodott, amelynek keretében feltárták, mely területekben bővíthetők a kapcsolatok. Elsősorban a vegyipar és a gépipar területén nyílt erre lehetőség, más ágazatokban pedig még sok a kiaknázatlan terület.

A mostani eseménysorozat a kereskedelmi kapcsolatok szélesítésén túl várhatóan a műszaki-tudományos kapcsolatokat elmélyítésére is lehetőséget teremt — hangsúlyozta Simon Pál.

A most harmadik alkalommal megrendezett finn műszaki napok rendezvénysorozata fontos szerepet tölt be a két ország váallatai közötti műszaki információ-áramlásban — mutatott rá

bevezetőjében Ulf Sundqvist. Korábban is volt lehetőség a magyar és a finn vállalatok számára, hogy megismerhessék egymás műszaki újításait, a kapcsolattelvetelre azonban jobbra csak különféle kiállításokon, nemzetközi vásárokon kerül sor. Néhány éve, amióta rendszeresen rendeznek Budapest és Helsinkiben műszaki napokat, sorsosabb együttműködés alakult ki a két ország vállalatai között. A mostani rendezvényre azok a finn vállalatok küldték el szakembereiket, amelyek elsősorban a szállítás, anyagmozgatás, a környezetvédelem és a fűtőberendezések témakörében járnak élen különféle technológiákkal, s szeretnének együttműködni magyar vállalatokkal.

Ma, szerdán előadásokkal folytatódik a finn műszaki napok rendezvénysorozata. (MTI)

A szövetkezetek közös feladatairól

Ülést tartott a megyei koordinációs tanács

Évente két alkalommal tart ülést a Csongrád megyei Szövetkezetek Koordinációs Tanácsa a közös gazdasági, mozgalmi feladatok egyeztetésére, a teendők összehangolására. Tegnap Szegeden, a MESZÖV székházában a zöldség-gyümölcs-ellátás fejlesztéséről, s a falusi szövetkezeti lakásépítésről tájékoztatták a megjelenteket. Ocskó Imre, a testület soros elnöke nyitotta meg a tanácskozást, s elmondta, hogy az 1972-ben történt megalakulás óta szükségessé vált a koordinációs tanács működési szabályzatának módosítása. Az új rendtartás szerint jobban összehangolják a szövetkezetpolitikai munkát, a szövetségi irányítást.

A testület megállapította, hogy a községekben, a falvakban a több szintű, csoportos lakásépítési akciónak nagy a sikere. Am mindaddig nem alakult ki kellő együttműködés a megyei szövetkezetek, illetve az építőipari szövetkezetek, s a lakásszövetkezetek között, az új lakások építése során. A MESZÖV a jövőben — a szövetkezeti tervgyűlés útján — gondoskodik az építkezésekkel kapcsolatos tervezői kapacitásról, és segítséget nyújt a hitel, beru-

házási szerződések megkötéséhez. Az AFESZ-ek TÚZEP-telepei viszont a lakásépítési program alapján szerződéses úton gondoskodnak az építőanyagokról. Az elkövetkezendő időszakban mintegy 500 több szintű, csoportos lakóházat épít a megyei építőipari szövetkezet.

A termelőszövetkezetek még nem kapcsolódtak be kellően a több szintű, csoportos családi házak építésébe. Mindössze három tészt mérte fel eddig az igényeket, s tett intézkedést — a tanácsokkal közösen — a helykijelölésekre. A koordinációs tanács határozatot hozott az építkezések feltételeinek gyorsabb ütemű megteremtésére.

A szövetkezetek az idén 2 ezer 500 vagon mezőgazdasági terméket vettek át a kisgazdaságoktól. Mivel a feldolgozóiparnak több árú van szüksége a jövőben palántákkal, gyümölcslevekkel és tenyészanyagokkal látják el a fogyasztási és termelőszövetkezetek a háztartási gazdaságokat. Az ellátás javítására az árutermelő gazdaságok a háztartásokban inkább a kézimunka-igényes, míg a nagyüzemek a jól gépesíthető zöldségeket termeljük — ajánlotta a testület.

A kölcsönös előnyökön alapuló partneri kapcsolatokban a szerződések be kell tartani. Szükséges megosztani a piac igényei szerint a kisüzemek termékszerkezetét is.

A testület végül határozatot fogadott el a megyei szövetkezeti tisztviselőinek együttes oktatásáról, és a közös szövetségi területi színpad létrehozásáról.

Vízellátó hálózatok

Vízgazdálkodásunk fejlesztésének távlati tervét a települések vívizigényének kielégítése érdekében az erőforrástól több mint kétszeresére növelik vízműveink napi teljesítményét, a jelenlegi 2,75 millióról 6,6—7,6 millió köbméterre. Számolnak azonban azzal a kényszerítő körülménnyel, amely szerint a helyi lehetőségek kimerülésével mind nagyobb távolságra kell a vizet beszerezni. Hasonlóképpen növekszik a szennyvízelvezetés távolsága is, mert a folyók, tavak szennyvíztisztításának csökkentése érdekében az a cél, hogy nagyobb és a szokásosnál jobb átalakítással dolgozó központi tisztító üvek ártalmatlanít-

sák, szűrik ki a szennyvízt a vízből mechanikailag és biológiailag egyaránt. Ezeket a feladatokat teljesítik a sok településre, nagy térségekre kiterjedő regionális vízellátási és csatornázási rendszerek, amelyeknek távlati fejlesztési koncepcióját a közelmúltban fogadta el az Országos Vízgazdálkodási Bizottság.

Az a cél, hogy folyamatosan — a helyi vízbeszerzési lehetőségek kiaknázását követően kiépülő regionális hálózattal alapozzák meg a kétfázisú évi szükséges vízműfejlesztéseket, a napi 3,85—4,85 millió köbméteres vízműteljesítmény bővítésének kétharmadát. (MTI)

Új édesipari termékek

Növekszik az édesipari termelés: 1979-ben az üzemek várhatóan 2,5—3 százalékkal adnak több csokoládét, cukorkát, lisztet, árut, mint egy évvel korábban — jelentette Pucics József, a Magyar Édesipari Vállalat vezérigazgatója keddi sajtótájékoztatóján.

Az ipar nagyszabású rekonstrukciós programot valósít meg. Az üzemekben csokoládemassza-feldolgozó gépeket, marcipánt és grillás árut előállító berendezéseket szerelnek föl. Ezekkel a gépekkel külföldön elterjedt töltött, hüvelyes és mártott csokoládéféleket, nugátokat gyártanak nagy sorozatokban. Az újdonságok viszonylag alacsony áron kerültek az üzletekbe, minőségük jó, úgyhogy a vásárlók máris megkedvelték az ízletes készítményeket. Az ipar 1979-ben huszonháromféle új terméket küldött a belkereskedelmi hálózatba.

Az ipar felkészült az év végi csúcsforgalomra. A télapó-ünnepre 850 tonna különböző méretű csokoládéfigurát készítettek a díszgyári gyárban. Az utolsó tételeit ezekben a napokban küldik a boltlátszóba. Négy gyárban készül a szalorcukor, december 10-ig

az utolsó szállítmányt is átadják.

Az üzemek a jövőben a vendéglátó- és cukrászipart is magasabb színvonalon látják el. A gépek jobb kihasználására fokozzák a félkész termékek gyártását. Ezeket az árukat a vendéglátóiparban, illetve a nagyobb üzemi konyhákhoz hozzák „tálalásra kész” állapotba. (MTI)

Bányászok helytállása

Kedden felszínre küldték az ideig 280 000 tonna szenet a tatányai 15/C akna dolgozói, s ezzel a szénmedencében elsőként teljesítették éves tervüket. Az eredmény értéket növeli, hogy a munkahelyen az idén hosszabb ideig rendkívüli körülmények között dolgoztak a bányászok. Nemrégiben ugyanis váratlan vízbeborítás akadályozta a folyamatos termelést.

December végéig tervben felel — kongresszusi vállalkozásnak megfelelően — még 30 000 tonna szenet küldenek felszínre. (MTI)